

ledes det stod til med Statistikken. Under 12. April 1904 tilskrev det Ministeren om at faa Oplysninger i saa Henseende. Det nærmer sig nu til at være et Aar siden. Ministeren svarede med priselig Hurtighed, det var nemlig samme Dag, men Svaret lød paa, at de Oplysninger kunde ikke tilvejrbringes uden et meget stort Apparat og stort Besvær. I de 11 Maaneder, der senere ere gaaede, vilde der jo utvivlsomt kunne være tilvejrbragt adskillige Oplysninger, men de ses ikke at være komne Landstingets Udvalg i Hænde. Det fik aldrig nogen Oplysning. Men som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds rigtigt sagde: Oplysningerne findes, og de ere tilgængelige for dem, der ville søge dem. Det er i Virkeligheden saaledes, at der har været et Øjeblik, da der var Stigning i Voldsforsøelserne. Hvad Aarsagerne vare til denne Stigning, hvad Karakter den havde, om den var et varigt Fænomen eller et forbigaaende, derom vare Meningerne delte, men det kunde ikke nægtes, at der var en Periode, hvor der var en Stigning. Men det Forhold er nu ophørt. Stigningen er ikke alene forsvunden, den er, som alt omtalt, i Virkeligheden forvandlet til det modsatte, nemlig til en Nedgang. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds dvælede mest ved den københavnske Statistik og gav da meget oplysende Meddelelser om Forholdene her. Jeg skal tillade mig at føje et Par Tal til angaaende Statistikken for det hele Land. Naar vi se paa Domfældelser, der have været i Justitssager for Vold og Legemsbeskadigelse for hele Kongeriget i de sidste 5 Aar — det vil sige dem, for hvilke der foreligger en officiel Statistik —, viser det sig, at i 1897 var der 457 Tilfælde, i 1898 440, i 1899 425, i 1900 429, i 1901 396. Det er en Nedgang i 5 Aar fra 457 til 396, det vil sige en Nedgang paa omtrent 12 pCt. Der er her kun taget de mandlige Forbrydere med, thi Voldsforsøelser af Kvinder ere meget faa, i 1897 kun 4 og i 1901 endog kun 2. Saadan er det med Justitssagerne, men ogsaa i Bødeførelser under Politisager for Vold og Legemsbeskadigelser viser der sig i samme Aaremaal, for saa vidt Oplysning haves, nemlig til Aar 1900, en Nedgang. Medens der i 1897 var 733 Tilfælde, faldt Antallet i 1900 til 684. Altsaa er der en afgjort Nedgang baade i de store og i de smaa Sager. Senere Oplysninger end fra 1901 have vi ikke officielt statistisk for hele Kongeriget, men vi have dem for

Københavns Vedkommende, deriblandt de af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds fremdragne Tal — fuldstændig rigtig og korrekt —, og de Tal vise, at Nedgangen fra 1900 til 1903 har været fra 72 til 38. — Det er, hvad Statistikken oplyser om Voldsforsøelser. Altsaa med Hensyn til disse er der en absolut og betydelig Nedgang.

Taget vi saa Sædelighedsforsøelserne, det vil sige dem, for hvilke der skal foreskrives Legemsstraf, Forbrydelser mod Straffelovens § 173, alene eller i Forbindelse med § 176, saa viser den officielle Statistik, at Tilfældene deraf vare i 1897: 62, 1898: 51, 1899: 59, 1900: 64. Altsaa i de mellemliggende Aar er der en absolut Nedgang, og selv ved det Slutningsaar, som der foreligger officielle Oplysninger om, er der kun en Bevægelse fra 62 til 64. Det vil sige, der er en mindre Tilgang end naturligt. Det naturlige Forhold, naar en Forbrydelse holder sig staaende, er, at den stiger i samme Forhold som Folkemængden. Men medens denne i de Aar er stegen 5 pCt., er Stigningen af de nævnte Forsøelser kun 3 pCt., altsaa relativt er der en Nedgang. Sammenligner man denne med andre Forsøelser mod Straffeloven, er der en uhyre Afstand i Hyppighed. Samtlige Overtrædelser af Straffeloven ere nemlig i samme Tidsrum stegne med 28 pCt., fra 2,438 til 3,121. Altsaa, jeg slutter af denne Tilføjelse af Statistik til det, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds med Rette fremførte, dette, at Nedgangen er aldeles ubestridelig. Den er med Hensyn til Voldssager absolut og betydelig, og med Hensyn til de Sædelighedsforsøelser, man her vil ramme, relativ, men som relativ lige saa ubestridelig.

Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at hvis dette Lovforslag skulde blive til Lov, hvilket jeg indtil det sidste vil vægre mig ved at tro paa, og det derefter mulig skulde vise sig, at der blev yderligere Nedgang med Hensyn til Voldsforsøelser og de Sædelighedsforsøelser, som her rammes, vil jeg forud forvare os og Folket imod, at det er Virkningen af en saadan Lov. Thi Nedgang er der, og det er naturligt, at den vil fortsætte sig, hvad enten Loven kommer eller ej.

Der er altsaa, som det nu viser sig for os, hvad vi ikke vidste, den Gang Ministeren første Gang forelagde Lovforslaget, en Nedgang i disse Forsøelsers Antal. Der eksisterer ingen Grund til ny